

III.3a) Veronika Seidlová: Positioning vůči Danielu Landovi

jako představiteli nacionalistické (až neonacistické) hudby v ČR.

Jen na ukázkou text Landovy písně „Bílá liga“:

Nic ve zlym proti turistům
Když se sem chtěj podívat
Jenže není možný tady žít
A taky pracovat
Co to bylo za ránu?
Kdo nám to sem z palmy spad?
Černý voči, černý tělo
To není můj kamarád

Bílá liga
Bílá síla
Bílá liga
Bílá síla

Bílá liga je bílá, bílá
Vyčisti si boty
V nich je tvoje síla
Bílá síla mě zaslepila
Černou duši mi vybělila

Morálku maj jinou
Vychovaní taky
Jak my nikdy nebudou
Nevěř na zázraky
A za křivý slovo to tě nožem pobodaj
Tak proč nám sem zabijáky posílaj?

Ať nad svým „positioningem“ přemýšlím za jakékoli strany, nemůžu si pomoci, ale vždy skončím až někde u prababičky. Takže tím raději začnu:

Jedna moje prababička byla nemanželské dítě Žida a Češky žijících v severočeském pohraničí. Předci z jiné linie byli Češi z Královéhradecka a z další linie Šlonzáci z Hlučínska na severní Moravě. Hlučínsko patřilo před první světovou válkou k Prusku, pak k Československu a za druhé světové války znovu k Německu. Těm obyvatelům, kteří neměli

německé občanství už před vznikem Československa, bylo přiděleno za protektorátu. Babička říkala „my Němci“, mluvila nářečím, které je směsicí češtiny, němčiny a polštiny a všechny příbuzné z její strany jsme měli v Německu (což je na Hlučínsku úplně běžné), protože její bratři byli členy NSDAP a poté, co vyvěsili na náměstí rodné visky hákový kříž, museli utéct do Německa, kde narukovali do Wehrmachtu. Babička se v roce 1938 provdala za německého Rumuna a odešla „Heim ins Reich“ také. Během války se vrátila domů a jako zaměstnanec železnice jezdila s transporty do Osvětimi. Jejího otce ukopali k smrti v roce 1945 Rusové proto, že byl Němec.

V dětství si mě spolužáci pletli s Romkou, později s Židovkou, protože někde slyšeli, že Židé mají zahnuté nosy a černé vlasy. O pár let později mě právě pro ten nos a vlasy vybrali jako „Židovku“ do komparzu filmu na téma rasové perzekuce Židů za druhé světové války. Do role „Židovky“ jsem se tehdy dost vžila, a tak nepřekvapí, že jsem napsala SOČ na téma dějin židovské komunity v Hradci Králové....

Napsala jsem bakalářskou práci „Synagogální kantor Ladislav Blum“ a pracuji v neziskovce, která mimo jiné organizuje festivaly romské hudby a projekty na integraci cizinců....

Téma nacionalismu a rasismu se mě dost osobně dotýká a často tíhnu někdy snad až k slepému multikulturalismu. Téma „Landa“ беру jako výzvu.